

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE – 01.03.2026 r.

II Niedziela Wielkiego Postu

1. Dzisiejsza niedziela *Ad Gentes* – to Dzień Modlitwy, Postu, i Solidarności z Misjonarzami. Modlitwą obejmujemy dziś misjonarzy głoszących Ewangelię na misjach. Dziś także ma miejsce ogólnopolska zbiórka pieniężna do puszek na rzecz dzieła pomocy misjonarzom.

2. W Wielkim Poście zapraszam do udziału w nabożeństwach:

- w **piątki** na **Drogi Krzyżową**: dzieci i dorosłych – o 17¹⁵.
- w **niedziele** na **Gorzkie Żale** z kazaniem pasyjnym – o 15⁰⁰.

Za udział w Drodze Krzyżowej i Gorzkich Żalach można uzyskać odpust zupełny.

3. Liturgia Kościoła:

- **środa**, 04.03. – Święto **Św. Kazimierza**, królewicza. To także I **środa** miesiąca marca, zapraszam wszystkich członków Żywego Różańca na różaniec o godz. **17.15** i Mszę św. o godz. **18.00**.

- **piątek**, 06.03. – I-szy **piątek** miesiąca, zapraszam do **spowiedzi** od godz. **16.30**.

- **sobota**, 07.03. I-sza **sobota** miesiąca, zapraszam na różaniec i adorację Najświętszego Sakramentu na godz. **17.15.**, aby wynagradzać Niepokalanemu Sercu Maryi za doznawane zniewagi.

4. W **poniedziałek**, 2 marca, po Mszy św. wieczornej zapraszam na spotkanie **Bractwa Ratowania Dusz od Potępienia Wiecznego**. Zapraszam i zachęcam wszystkich, którzy pragną wypraszać łaski dla dusz czyścówych i dla konających.

5. W **piątek** zapraszam na godzinną **adorację Najświętszego Sakramentu** po wieczornej Mszy św.

6. Zapraszam w dzisiejszą niedzielę na modlitwę i **adorację relikwii św. Ojca Pio** jego czcicieli jak również wszystkich wiernych – na godz. **12:00**.

7. Wszystkim Parafianom i Gościom życzę obfitości łask Bożych, dobrej niedzieli oraz sił, zdrowia i wielu łask Bożych na kolejne dni.

Ogłoszenia inne:

8. Burmistrz Władysławowa serdecznie zaprasza mieszkańców Chałup na zebranie wiejskie zaplanowane w dniu **10 marca** 2026 r. (wtorek) w siedzibie Stowarzyszenia „BLIZA” (ul. Kaperska 25) w Chałupach o godz. **17:00**.

Biuletyn Parafialny

Redakcja:
Ks. Adam Pleskot

Chałupy,
01.03.2026 r.

II Niedziela Wielkiego Postu

Rok XVII,
Numer **862** (09)

Rzymskokatolicka Parafia p.w. św. Anny, CHAŁUPY, ul. Kaperska 30, 84-120; Władysławowo

Konto parafii: Nr rachunku: 75-8348-0003-0000-0014-3316-0003

Adres strony internetowej: www.anna-chalupy.pl

Telefon: **603-788-486**

Święty Kazimierz, królewicz

Kazimierz urodził się 3 października 1458 r. w Krakowie na Wawelu. Był drugim z kolei spośród sześciu synów Kazimierza Jagiellończyka. Jego matką była Elżbieta, córka cesarza Niemiec, Albrechta II. Pod jej opieką Kazimierz pozostawał do dziewiątego roku życia. W 1467 r. król powołał na pierwszego wychowawcę i nauczyciela swoich synów księdza Jana Długosza, kanonika krakowskiego, który aż do XIX w. był najwybitniejszym historykiem Polski. "Był młodzieńcem szlachetnym, rzadkich zdolności i godnego pamięci rozumu" - zapisał Długosz o Kazimierzu. W 1475 r. do grona nauczycieli synów królewskich dołączył znany humanista, Kallimach (Filip Buonacorsi). Król bowiem chciał, by jego synowie otrzymali wszechstronne wykształcenie. Ochmistrz królewski zaprawiał ich również w sztuce wojennej.

W 1471 r. brat Kazimierza, Władysław, został koronowany na króla czeskiego. W tym samym czasie na Węgrzech wybuchł bunt przeciwko tamtejszemu królowi Marcinowi Korwinowi. Na tron zaproszono Kazimierza. Jego ojciec chętnie przystał na tę propozycję. Kazimierz wyruszył razem z 12 tysiącami wojska, by poprzeć zbuntowanych magnatów. Ci jednak ostatecznie wycofali swe poparcie i Kazimierz wrócił do Polski bez korony węgierskiej. Ten zawód dał mu wiele do myślenia.

Po powrocie do kraju królewicz nie przestał interesować się sprawami publicznymi, wręcz przeciwnie, został prawą ręką ojca, który upatrywał w nim swego następcę i wciągał go powoli do współrządzenia. Podczas dwuletniego pobytu ojca na Litwie Kazimierz jako namiestnik rządził w Koronie. Obowiązki państwowe umiał pogodzić z bogatym życiem duchowym. Wezwany przez ojca w 1483 r. do Wilna, umarł w drodze z powodu trapiącej go gruźlicy. Na wieść o pogorszeniu się zdrowia Kazimierza, król przybył do Grodna. Właśnie tam, "opowiedziawszy dzień śmierci swej tym, którzy mu w niemocy służyli [...], ducha Panu Bogu poleciwszy wypuścił 4 dnia marca R.P. 1484, lat mając 26" - napisał ks. Piotr Skarga. Pochowano go w katedrze wileńskiej, w kaplicy Najświętszej Maryi Panny, która od tej pory stała się miejscem pielgrzymek. W 1518 król Zygmunt I Stary, rodzony brat Kazimierza, wysłał

MSZE ŚWIĘTE:

niedziele i święta:

9:00, 11:00;

wtorek, czwartek: 7:30;
poniedziałek, środa, piątek i sobota: 18:00.

ADORACJA Pana Jezusa

w Najświętszym Sakramencie:

w każdy **piątek** po Mszy św. wieczornej – przez **godzinę.**

SPOWIEDŹ ŚWIĘTA:

15 minut przed każdą Mszą świętą.

KANCELARIA PARAFIALNA: po każdej Mszy św.

przez prymasa do Rzymu prośbę o kanonizację królewicza. Leon X na początku 1520 r. wysłał w tej sprawie do Polski swojego legata. Ten, ujęty kultem, jaki tu zastał, sam ułożył ku czci Kazimierza łaciński hymn i napisał jego żywot. Na podstawie zeznań legata Leon X w 1521 r. wydał bullę kanonizacyjną i wręczył ją przebywającemu wówczas w Rzymie biskupowi płockiemu, Erazmowi Ciołkowi. Ten jednak zmarł jeszcze we Włoszech i wszystkie jego dokumenty w 1522 r. zaginęły. Król Zygmunt III wznowił więc starania, uwieńczony nową bullą wydaną przez Klemensa VIII 7 listopada 1602 r. w oparciu o poprzedni dokument Leona X, którego kopia zachowała się w watykańskim archiwum.

Kiedy w 1602 r. z okazji kanonizacji otwarto grób Kazimierza, jego ciało znaleziono nienaruszone mimo bardzo dużej wilgotności grobowca. Przy głowie Kazimierza zachował się tekst hymnu ku czci Maryi *Omni die dic Mariæ* (Dnia każdego sław Maryję), którego autorstwo przypisuje się św. Bernardowi (+ 1153). Wydaje się prawdopodobne, że Kazimierz złożył ślub dozgonnej czystości. Miał też odrzucić proponowane mu zaszczytne małżeństwo z córką cesarza niemieckiego, Fryderyka III.

Uroczystości kanonizacyjne odbyły się w 1604 r. w katedrze wileńskiej. W 1636 r. przeniesiono uroczystości relikwie Kazimierza do nowej kaplicy, ufundowanej przez Zygmunta III i Władysława IV. W 1953 r. przeniesiono je z katedry wileńskiej do kościoła świętych Piotra i Pawła. Obecnie czczony jest ponownie w katedrze.

Św. Kazimierz jest jednym z najbardziej popularnych polskich świętych. Jest także głównym patronem Litwy. W diecezji wileńskiej do dziś zachował się zwyczaj, że w dniu św. Kazimierza sprzedaje się obwarzanki, pierniki i palmy; niegdyś sprzedawano także lecznicze zioła (odpustowy jarmark zwany Kaziukami). W 1948 r. w Rzymie powstało Kolegium Litewskie pod wezwaniem św. Kazimierza. W tym samym roku Pius XII ogłosił św. Kazimierza głównym patronem młodzieży litewskiej. W 1960 r. Kawalerowie Maltańscy obrali św. Kazimierza za swojego głównego patrona; otrzymali wówczas część relikwii Świętego.

W ikonografii atrybutem Świętego jest mitra książęca. Przedstawiany także ze zwojem w dłoni, na którym są słowa łacińskiego hymnu *Omni die dic Mariæ* - ku czci Matki Bożej, do której św. Kazimierz miał wielkie nabożeństwo. Często przedstawia się go w stroju książęcym z lilią w ręku lub klęczącego nocą przed drzwiami katedry - dla podkreślenia jego gorącego nabożeństwa do Najświętszego Sakramentu.

BLG

Jezus i Apostołowie na Górze Tabor

Przemienienie Pańskie to moment, w którym na górze Tabor Jezus objawia swoją boską chwałę przed Piotrem, Jakubem i Janem. Blask Jego oblicza jaśnieje jak słońce, szaty lśnią niczym światło, a obecność Mojżesza i Eliasza potwierdza wypełnienie Prawa i Proroków. Głos Ojca z obłoku potwierdza mesjańską misję Syna, zaś reakcja apostołów – mieszanina strachu, zachwytu i pragnienia zatrzymania chwili – odślania paradoks wiary i ludzkiej bezradności.

Piotr, Jakub i Jan mają przywilej uczestniczenia w niecodziennym doświadczeniu, które z jednej strony zachwyca, a z drugiej budzi respekt. Ewangelie notują, że po błysku światła uczniowie padli na twarz, przestraszeni. Strach miesza się tu z podziwem – z jednej strony olbrzymia jasność przerasta wyobrażenie o ludzkich możliwościach, z drugiej fascynuje, bo wskazuje na bliskość Boga. W tej chwili ludzkiej bezradności pada

najważniejsze polecenie: „Jego słuchajcie”, czyli zaproszenie do zaufania nawet wtedy, gdy logika wydarzeń okaże się trudna do przyjęcia.

Najbardziej ekspresyjny okazuje się Piotr, który chce rozstawić trzy namioty. Pomysł zdradza pragnienie „zatrzymania” chwili, ale także niezrozumienie jej znaczenia. Jezus nie przyszedł, by stworzyć stałe sanktuarium na szczycie – już za chwilę zejdzie w dolinę, ku drodze krzyża. Przemienienie nie jest więc celem, lecz przystankiem umacniającym wiarę przed doświadczeniem męki. Stąd duchowe wnioski, jakie tradycja wyciąga z reakcji apostołów:

- **Lęk nie wyklucza zaufania:** być może boją się jasności, ale mimo to pozostają przy Jezusie.

- **Zachwyt potrzebuje weryfikacji czynem:** propozycja Piotra brzmi pobożnie, jednak prawdziwe słuchanie Syna objawi się później na Kalwarii.

- **Milczenie może być formą wiary:** uczniowie schodzą z góry i nie mówią nikomu o wydarzeniu aż do zmartwychwstania, ucząc się cierpliwego dojrzewania do pełnej prawdy.

Przemienienie podkreśla także jedność ekonomii zbawienia. Boskość i człowieczeństwo Jezusa nie są ze sobą w konflikcie; przeciwnie, wzajemnie się odślaniają. Chwała rozświetlająca ciało wskazuje, że ludzkie natury mogą zostać przeobóstwione – motyw ważny zwłaszcza w duchowości wschodniej. Dla wierzącego Przemienienie staje się wezwaniem do własnej „metamorfozy”: od przyjęcia krzyża do udziału w chwale.

Bóg, przemawiając z nieba podczas przemienienia na górze Tabor, podkreślił unikalny status Jezusa jako Jego Syna. Wzywając uczniów do słuchania Jezusa, Bóg ukazał, że Jezus jest autorytetem w sprawach duchowych i moralnych, a Jego nauki są kluczowe dla życia wierzących.

INTENCJE MSZALNE 01.03.2026 – 08.03.2026

II Niedziela Wielkiego Postu 01.03.2026	9:00	† Ojciec chrzestny Bolesław Trendel.
	11:00	†† Gertruda Budzisz w 4 rocz. śmierci i mąż Edmund.
Poniedziałek 02.03.2026	18:00	W intencji Parafian.
Wtorek 03.03.2026	7:30	†† Rodzice chrzestni: Jan i Małgorzata.
Środa 04.03.2026	18:00	† Witold Tutkowski w 12. rocz. śmierci.
Czwartek 05.03.2026	7:30	†† Ks. Bernard i ks. Wiesław.
Piątek 06.03.2026	18:00	
Sobota 07.03.2026	18:00	†† Ks. Piotr, Kazimierz, Andrzej i Piotr.
II Niedziela Wielkiego Postu 08.03.2026	9:00	†† Rodzice: Jadwiga i Józef oraz Eryka i Hubert.
	11:00	† Janina.